

έβαλαν μετὰ τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυπτίων ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Ἐρυθρᾶς.

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόχσται

» Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόχσται ἐν ἰσχύϊ,
» ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθρυπεν ἐχθρούς.

» Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι ;
» Δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θρυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν
[τέρματα].

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε ἀνάμνησις τῶν ἐνδοξῶν καὶ θυμασιῶν, ἀπερ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῇ πανσθενεῖ τοῦ Ὑψίστου δυνάμει, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος.

«Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου, δὸς δόξαν».

Ἐάν, ὡς προσέπομεν, εἴχομεν ἀκριβῆ συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς καὶ ἐνδόξου ταύτης ἡμέρας, τῆς 25 Μαρτίου, ἐάν ἐγνωρίζομεν ὅτι ὅ,τι ἐσμέν καὶ ὅ,τι ἔχομεν ὀφείλομεν τὸ πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶτα εἰς τοὺς ἀνδρας τοῦ 1821, ἐάν ἐγνωρίζομεν διὰ πόσων θυσιῶν καὶ αἱμάτων ἐλάβομεν μικρὸν μέρος γῆς, καὶ ὅτι ἀπέκειτο ἡμῖν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν θὰ ἐλησμονοῦμεν τὸν ὄρκον αὐτῶν καὶ τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τοῦ Αἰῶμου. Τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς δὲν θ' ἀνέμενε τῶν δυνάμεων τὰς ἀποράσεις, ἀλλ' αὕτη θὰ ἐλάμβανεν ὅ,τι ἀνῆκεν αὐτῇ. Καὶ ὅμως καὶ σήμερον ἀκόμη, ἀν ἐγερωμεν ἀπὸ τοῦ καταλαβόντος πάντας ἡμᾶς ληθάργου, εἶνε δυνατόν, εἶνε δυνατόν νὰ πράξωμέν τι γενναῖον καὶ νεανικόν. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ἐν ὄψει τὰ ἐξῆς φιλοπατίστους καὶ ἀγωνιστοὺς ποιητοῦ.

«Ὁ ἀγὼν δὲν ἐπεράνθη,
μὴ δεχθῆτε ἥθη ξένα
τῆς ἐλευθερίας τ' ἀνθῆ
εἶνε δῶρα τοῦ Θεοῦ
ποῦ αὐξάνουν φυτευμένα
εἰς τὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ.»

Ὅταν δ' ἀρῶμεν τὰ ἥθη τὰ ξένα καὶ ἐναγκαλισθῶμεν τὰ ἥθη τὰ ἁγνά καὶ γενναῖα τῶν προγόνων καὶ πατέρων ἡμῶν, τότε καὶ μόνον ἐλπίς εἶνε νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἡ ἐλευθερία καὶ νὰ ψάλλωμεν ἐπὶ μίαν φορὰν.

«Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
»τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ
»καὶ σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη
»χαῖρ' ὦ χαῖρ' ἐλευθερία.»

ΣΤΑΦΙΑΞΣ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μεγαλοκτηματίας τις τῆς Καλιφορνίας ἐφύτευε σταφίδας ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ «Μοσχάτου τῆς Ἀλεξανδρείας». Ἐκτοτε ἐφρυτεύθησαν 200,000 ῥίζαι, καὶ παρήχθησαν ἐσχάτως 40,000 λίτραι ξηρᾶς σταφίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν τῆς Μαλάγας, πωληθεῖσαι πᾶσαι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ Βοστόνῃ. Αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καταναλίσκουσιν ἐ-

τησίως τὸ ἥμισυ τῆς ἐν Μαλάγᾳ παραγομένης σταφίδος ἥτοι ποσὸν ἴσον πρὸς 11,250,000 λίτρας.

Ἐάν ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἐκταθῇ ἐν Καλιφορνίᾳ βεβαίως θέλομεν ὑποστῇ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι μεγάλην ζημίαν. Διότι καὶ μὲν τὸ εἶδος τὸ φυτευθὲν δὲν εἶναι ἡ κορινθιακὴ σταφίς ἀλλὰ καὶ αὕτη ἴσως βραδύτερον φυτευθῇ καὶ εὐδοκιμήσῃ. Ἐάν μέγισται ἐκτάσεις αἱ ἀναμένονσαι καλλιέργειαι ἐν Καλιφορνίᾳ πληρωθῶσι διὰ κλημάτων τότε ἡ σταφίς θέλει καταστῇ τὸ εὐθηνότερον τῶν προϊόντων. Τὸ δὲ ἐπιχειρηματικὸν τῶν Ἀμερικανῶν ἴσως προσθῇ μέχρις εἰσαγωγῆς σταφίδος καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ψέγουσιν οἱ τῆς ἐλευθέρως ἐμπορίας ὁπαδοί, ἔφρεε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν φύτευσιν τῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἔχει φόρον 15 λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστης λίτρας σταφίδος. Ὁ φόρος οὗτος καθίστησι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϊόντος τούτου δυσχερῆ. Ἐντεῦθεν οἱ ἐγγύριοι κτηματῖαι ἐπεδόθησαν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος τὸ ὁποῖον τρέφει τὸν ἥμισυ προϋπολογισμὸν τοῦ ἡμετέρου κράτους.

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Ὁ εὐτυχὴς ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Μετανοίας, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ σχολῇ τῆς Ὑποταγῆς, καὶ διαμένει ἐν τῇ πόλει τῆς Ἐπιμονῆς. Ἐργάζεται τὴν τέχνην τῆς Φιλοπονίας ἀν καὶ ἔχῃ μεγάλην περιουσίαν ἐν τῇ πόλει τῆς Χριστιανικῆς Αὐταρκείας. Ἐνδύεται τὴν ἀπλὴν ἐνδυμασίαν τῆς Ταπεινότητος καὶ συχαίνει εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀπλότητος. Λαμβάνει τὸ πρόγευμα καὶ τὸν δείπνον τοῦ εἰς τὴν Πνευματικὴν Προσευχὴν καὶ ἡ τροφὴ αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἐκτέλεσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Οὕτω λοιπὸν ζῇ εὐτυχὴς ἔχων ὡς φίλους τὴν Εὐαγγελικὴν Ὑποταγὴν, τὴν Ἀγιάζουσαν χάριν καὶ τὴν Ταπεινοφροσύνην. Φέρει δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τὸν τράχηλον, τὴν Ματαίωττητα ὑπὸ τοὺς πόδας καὶ τὸν Στέφανον τῆς δόξης ἐνώπιόν του. Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος.

Τὸ ἐν Μαδαγασκάρ ἱεραποστολικὸν ἔργον ἔχει δύο χριστιανικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίους. Ἡ μία τούτων ἔχει ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς 910 ἐνορίας, 344 ἐντοπίους ποιμένας, 107 εὐαγγελιστάς, 3,036 ἐντοπίους ἱεροκλήρικας, 67,010 μέλη τῆς ἐκκλησίας, 219,709 ὁπαδοὺς καὶ 17,607 ἐρήβους δυνάμενους ν' ἀναγινώσκωσιν.

Ἐχει πρὸς τούτους καὶ 657 σχολεῖα ἐν οἷς φοιτῶσι 37,412 μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ὅμως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ἄγριοι εἰδωλολάτραι.

Ἐνῷ παρ' ἡμῖν παραγγωνίζεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τινὲς τῶν λογίων προσδοκῶσι τὴν πᾶσιν καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, αὕτη μεταβάλλει τοὺς ἀγρίους εἰς

χριστιανούς και καθίσταται πολύτιμος και ιερά εις τούς ποτέ βαρβάρους.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἀνασκαφή τῶν Μυκηναίων πέντε τάφων ἡ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίσμαν ἐπιτελεσθεῖσα καὶ ἡ εἰς φῶς προέλευσις τοσούτων πολυτίμων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀντικειμένων ἤγειραν νέον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἤδη γνωστοῦ γενομένου διὰ ποικίλων εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν. Παρατιθέμενοι σήμερον τὰς εἰκόνας τριῶν ἐκ τῶν πολυτίμων εἰδῶν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν Μυκῆναις, προστίθεμεν καὶ περιγραφὴν συντομον αὐτῶν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν διάδημα εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς σκελετοῦ· ἔχει μῆκος 625 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀπλῶς καλύπτεται διὰ κοσμημάτων παρεμφερῶν πρὸς ἀσπίδας ἐν μικρογραφίᾳ. Τὰ κοσμήματα προέχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ, τοῦτο δὲ παρέχει εἰς τὸ ὅλον ὄψιν ἐξαιρετικῷ πλούτῳ. Τὸ ἀποτελεσμα αὐξάνει ἐτι μᾶλλον διὰ τῶν τριάκοντα ἐξ μεγάλων φύλλων, ὁμοίων φερόντων κοσμημάτων.

Ὁ σκελετὸς φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν παρατεθειμένην ὀλόχρυσον προσωπίδα εὐρέθη ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ· δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἔχνος τριχῶν ἢ γενείου, ἀλλὰ τὸ στόμα ἔφερε 32 ὀφθαλμοὺς ὀδόντας. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης τῶν ὀδόντων τούτων, οἱ ἱατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν θὰ εἶχε ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν ἡλικίαν ὅταν ἀπέθανεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ σῶμα αὐτοῦ ὁμοιάζει πολὺ πρὸς αἰγυπτιακὴν μορφάν· τὸ μέτωπον ἐκοσμεῖτο διὰ φύλλου χρυσοῦ στρογγύλου, ἐν φύλλον μεγάλητερον ἦτον ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ, ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἐσθίου, ὑποκάτω δὲ μέγα χρυσοῦν ἐμπλαστρον ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ μικοῦ.

Ὁ Βοζιδάρ Πέτροβιτς, εἶναι συγγενὴς τοῦ πρίγγηπος Νικολάου καὶ πρόεδρος τῆς μαυροβουνιατικῆς γερουσίας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1844, ἀνατραφεὶς ἐν Παρισίοις. Διορισθεὶς πρόεδρος τῆς γερουσίας ἐν ἔτει 1868, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Γαλλίας, ἐξέπληρωσε πολλὰς διπλωματικὰς ἀποστολὰς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς, πρὸ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, εἶναι δὲ ἐξάδελφος τοῦ ἀρτίως κομισαντος τὸ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα παράσημον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅτε ἐκκρύβθη ὁ πόλεμος, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μαυροβουνιατικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐνεργούντος. Τότε ἤρατο τὴν νίκην τῆς Φουτίνας καὶ ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον τοῦ Μεδοῦρ, ἀφ' οὗ κατετρόπωσε τὸν Δερβίς πασσάν ἐν Πρικλάτς. Ὁ κ. Πέτροβιτς καὶ τοὶ ἡλικίας τριάκοντα τεσσαρῶν ἐτῶν εἶναι ἐν τῶν νοσημονεστέρων προσώπων τοῦ τόπου του.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Δίκαιος καὶ τὰ μῆλα.

Ὅλιγοι παῖδες ἐκ τῶν μελλόντων ν' ἀναγνώσωσι τὸ διήγημα τοῦτο πιθανῶς θὰ δυνήθωσι νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τινα τῆς ἐλεεινότητος τῆς κατοικίας ἐν ᾗ ἔξει ὁ μικρὸς Δίκαιος Νάσων, ὁ υἱὸς τοῦ βαρκοσυλλέκτου. Ὑπάρχουσιν οἰκίαι καὶ δωμάτια ἐν τισὶ τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἐν οἷς ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες συναγελάζονται σχεδὸν ὡς κτήνη, καταγῶγια ἀνοσιουργίας καὶ ἀθλιότητος, ἐν οἷς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἀκούεται πλὴν ἐν τῇ ἐκφωνήσει φοβερῶν ὅρκων καὶ βλασφημιῶν. Τοιαύτη ἦτον ἡ Αὐλὴ τοῦ Ρόαν, τόπος ὅστις ἀδιακόπως παρεῖχε πράγματα τῇ ἀστυνομίᾳ, καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς ἐνοχλήσεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι ἐνοικιάζοντο κατὰ δωμάτια ἐξ ὧν τὰ ὑψηλότερα κείμενα ἦσαν καὶ τὰ ὑγιέστερα, ὡς ἔχοντα ὀλίγον πλεῖστον φῶς καὶ ἀέρα τῶν ἄλλων· ἀλλὰ τὰ ὑπόγεια ἐστεροῦντο σχεδὸν ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν τούτων τοῦ βίου ἀπολαύσεων, κατακείμενα λίαν βαθύτερον τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ παράθυρα συνίσταντο ἐκ τεσσαρῶν μικρῶν ῥυπαρῶν ὀφθαλμῶν, αἱ ὁποῖαι ἂν ἦσαν τεθραυσμέναι ἐποικίλλοντο διὰ ῥυπαρῶν βράκων ἢ χάρτου.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν ὑπογείων τούτων δωματίων ὁ Δίκαιος Νάσων ἐγεννήθη, καὶ ἔξει μέχρι τοῦ διωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πῶς ἔζησε, πῶς ἐτρέφη, καὶ πῶς ἐνεδύθη, δύσκολον θὰ ᾔτο νὰ φαντασθῇ τις. Ἡ μήτηρ του ἦν ἐπιδεξία γυνὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς νεότητος αὐτῆς, κερδαίνουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑπηρετίς ἐν τῇ οἰκογενεῇ μικροεμπόρου τινος. Ἀλλ' ἐνυμφεῖσθαι ἄνθρωπον ὅστις δὲν ἦτο ἐγκρατής, καὶ ὅστις ἐπομένως ἀπώλεσε πᾶσαν σταθερὰν ἐργασίαν καὶ κατέπιπτεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐωσοῦ κατήντησε βαρκοσυλλέκτης, περιφερόμενος νὰ συλλέγῃ ἐνδύματα, ὅσῃ, καὶ ὅσα ἄλλα ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἦτον ἀπρόσδοκος, ἀλλ' ὁ Νάσων εἶδεν πάντα πολλὰ εἰς τὸν πότον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιπεσοῦσα εἰς τὰς αὐτὰς κακὰς ἐξεις, ἐφύλαττε τοσοῦτον ὀλίγον ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου της διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας, ὥστε σπανίως ἐφαγον ἥμερον ἄρτον, ἀλλ' ἐφιλονεῖσκον οἰκτρῶς, καταντώντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐτι μᾶλλον ἀκρατεῖς.

Τοιαύτη ἡ οἰκία ἐν ᾗ ὁ μικρὸς Δίκαιος ἀνετρέφη, εὐτυχῶς ἦτο τὸ μόνον τέκνον· ἀλλ' ὁ πατὴρ του ὀλίγον εἰς αὐτὸν προσεῖχε. Ἡ μήτηρ του ἡγάπα μὲν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἐκ τούτου προήρχετο ὠφέλεια ἐνεκα τῆς τῶν φρενῶν ἀστασίας αὐτῆς. Ὁ παῖς σπα-